

derom, havde det altid, altsaa ifølge særligt Andragende, givet Tilladelse til at anbringe umyndiges Midler i den paagældende Kreditforenings Obligationer. Ved 1ste Behandling angav jeg de Summer af offentlige og umyndiges Midler, som ifølge dette Svar indestaa i denne Kreditforenings Obligationer, og ærede Medlemmer ville erindre, at det var ret betydelige Summer. Under 26de Januar 1901 skrev Finansministeriet derefter til Indenrigsministeriet, at det efter at have fremskaffet Oplysning og under sine derpaa byggede Overvejelser var „kommet til det Resultat, at det kunde være rigtigt og retfærdigt, om den her omhandlede Kreditforening nu ogsaa kunde erholde den tidt nævnte Begunstigelse“. Efter at Indenrigsministeriet var kommet i Besiddelse af den nævnte anbefaling fra Finansministeriet, en anbefaling, der var bygget paa Oplysninger, som Finansministeriet havde indhentet hos Justitsministeriet, afgik under 4de Februar fra Indenrigsministeriet Andragendet, bilagt med Finansministeriets Erklæring, til Justitsministeriet, og den 13de Februar svarede Justitsministeriet, at det nu „ikke længer finder tilstrækkelig Anledning til at udtale sig imod, at den ansøgte Begunstigelse søges opnaaet“. Og paa Basis af den saaledes fremkomne Erklæring fra Justitsministeriet er altsaa dette Lovforslag bygget og indbragt her i Tinget.

Naar jeg har fremdraget disse 10 Aars Arbejde, som denne Forening har haft for at opnaa den nu foreslaaede Begunstigelse, er det ingenlunde, fordi jeg mener, at Herningforeningen skulde henvises til at arbejde lige saa længe, før den faar sin Rachel. Jeg har gjort det for at gøre opmærksom paa, at hver Gang Sagen har foreligget for Indenrigsministeriet, har dette anset det for givet, at det var Justitsministeriet, der havde Afgørelsen. Den ærede Ændringsforslagsstiller for saa vidt alt for store Forventninger til min Radikalisme, naar han mener, at jeg ved denne Lejlighed skulde slaa en tyk Streg over hele den tidligere brugte Fremgangsmaade. Men bereder jeg herved det ærede Medlem en Skuffelse, faar jeg trøste mig med, at andre ærede Medlemmer, om ikke af dette Ting saa i det andet, have udtalt, at de

paa andre Omraader have følt den samme Skuffelse. Jeg kan ikke gaa bort fra hele den hidtidige Fremgangsmaade, jeg kan ikke ved at modtage dette Ændringsforslag desavouere en Række tidligere Justitsministre og deres Erklæringer i Sagen, tidligere Justitsministre, af hvilke to endnu ere Medlemmer af dette Ting, medens den tredje, der er afgaaet ved Døden, har været det. Naar tidligere Indenrigsministre stadig have sagt: Denne Sag ligger i Justitsministeriets Haand, Indenrigsministeriet kan ikke afgøre den uden at have Justitsministeriets Billigelse, vilde det, at jeg modtog dette Ændringsforslag, og søgte det videre gennemført, være en Desavouering af disse Afgørelser. Det vilde være at sige til de tidligere Justitsministre: Saa lidt burde der forhen være taget Hensyn til d'Hrr.s Mening, at man overhovedet ikke en Gang burde have spurgt dem om den, det er noget, der slet ikke vedkommer dem. Reelt har jeg ikke noget mod Ændringsforslaget. Det er Indenrigsministeriets Sag at værne og pleje om Kreditforeningerne, at skaffe dem Lettelser og Begunstigelser til deres Gavn og Fremme, naturligvis inden for de Grænser, som naturligt maa drages af Hensynet til Sikkerheden for Obligationsejerne. Derfor maa jeg ønske, at ogsaa den her omhandlede Begunstigelse maa tilstaaes den kjøbenhavnske Grundejerkreditforening og ogsaa Foreningen i Herning. Der er endnu en tredje Kreditforening, der ikke har denne Begunstigelse, men ustævnt Tredemand skal jeg ikke nævne, og i denne Forbindelse skal jeg derfor heller ikke udtale, om jeg ønsker den samme Begunstigelse tildelt ogsaa denne. Men der maa i alle Tilfælde først indhentes Oplysninger og Erklæringer, det maa først vides, hvad Justitsministeriet, der har Tilsynet med de offentlige og umyndiges Midler, siger dertil, ganske som sket hidtil. Jeg skal meddele, at efter at Herning Kreditforening under 14de Februar har søgt om at faa denne Begunstigelse, er Sagen øjeblikkelig sat i Gang, der er tilskrevet saavel Justitsministeriet som Finansministeriet om deres Stilling. Mulig kunne Svarene foreligge allerede saa tidlig, at der i denne Samling kunde gennemføres et Forslag des-